

2011年3月11日

バトウルジー オユンダリ
経済学部3年 モンゴル

私は物心がつく前から祖父母の家で育ちました。当時私が9歳だった2009年頃、仙台に留学していた両親に初めて会うために日本へ来ました。そして、その三日後には地元の小学校に入学しました。クラスメートが私のためにいろいろ手伝ってくれましたが、最初は感謝の気持ちを日本語でつたえることができませんでした。初日の給食を一人で食べ始めたら皆が驚いて「いただきます、を言ってから食べるんだよ。」と身振り手振りで何とか教えてくれました。でも、だんだん日本語も上手になり、友達もできて学校生活になれてきました。本当にいい仲間に出会っていたんだと今でも感謝しています。最初は国語の授業になると校長先生の部屋に行ってひらがなを覚えてもらっていました。1年半後にはクラスメートと漢字のクイズに参加し、たまに優勝したりしていました。

しかし、一緒に暮らし始めて一年半もたっているのに両親にはなかなかなじみませんでした。祖父母に会いたいと言って泣いたり、反発ばかりしていました。「あの日」まで私はパパとママの私への愛情にまったく気づいていませんでした。

2011年3月11日、私は学校が終わってから友達の家でいつものように遊んでいました。すると急にものすごいゆれを感じました。そうです、東日本大震災が起こったのです。あの怖さは忘れることができません。交通機関が全部止まってしまったので両親は三時間も歩いて私を迎えに来てくれました。母が私をだきしめてくれたとき、私は初めて両親の私への愛情を理解しました。

地震でガスや電気などが止まっていましたが、翌日にはスーパーの店員さんがみんなち

ちゃんと仕事をしていたり、近所の人達が自分達で作ったおにぎりを無料で他の人々に配ったりしていました。こんな状態なのに、みんな協力しながら頑張っていたことに感動しました。私はこの時、日本、日本人、日本の文化などが全部大好きになり、「将来ぜったい日本に留学したい」と願うようになりました。

2011年3月11日、だれにとっても忘れられない特別な日に私は二つの大切なことを知りました。私は祖父母と同じように、両親を愛するようになりました。そして将来の目標を見つけました。

March 11, 2011

Bat-Ulzii Oyundari
Faculty of Economics / Mongolia

I grew up at my grandparents' house before I can remember. In 2009, when I was 9 years old, I came to Japan to meet my parents who were studying abroad in Sendai for the first time. However, even though I had been living with them for a year and a half, I could not become their parents. On March 11, 2011, I was playing at my friend's house after school as usual. Suddenly, I felt a tremendous shaking. Yes, the Great East Japan Earthquake happened. My parents walked for three hours to pick me up because all transportation was stopped. When my mother hugged me, I understood for the first time the love my parents had for me. Gas and electricity had been cut off by the earthquake, but the next day, all the supermarket clerks were working properly, and the neighbors were giving away free rice balls they had made themselves to other people. I was impressed by the way everyone was cooperating and working hard despite such a situation. At that time, I fell in love with Japan, Japanese people, and Japanese culture. On March 11, 2011, a special day that no one will ever forget I learned two important things. I came to love my parents as if they were my grandparents. And I found my goal for the future.

2011оны 3 сарын 11

Бат-Өлзий Оюундарь
Эдийн засаг / Монгол улс

Өвөө эмээ дээрээ өссөн би 9 настайгаасаа Японд сурж байсан аав ээжтэйгээ амьдрарч эхэлсэн. Дөнгөж Японд ирээд шууд сургуульд орсон би хэцүү байсан ч цаг хугацаа өнгөрхийн хэрээр дасаж эхэлсэн. Гэхдээ аав ээжтэйгээ донтонсож чадаагүй байлаа. Орой болгон өвөө эмээгээ санж үйлна, аав ээждээ ч муухай аашлана. 2011 онд том газар хөдлөлт болход аав ээж маань над дээр гүйн ирж авсныг мартдаггүй юм. Тэр үеийн нөхцөл байдал хэцүү байсан ч хэсэг Япон эгч нар онигири хийгээд хүмүүсд тарааж байсан. Хүнсний дэлгүүрийн худалдагч нар ч ажилдаа ирээд ажиллаж байсан. Энэ бүхэн намайг улам Японд дуртай болгосон. Аав ээжтэйгээ ч донтонсож эхэлсэн.